

Vážení rodiče,

nabízím vám „kousek“ knihy Marka Hermana, který se dotýká našeho aktuálního tématu, a to etiky a bezpečí v digitálním světě.

Knihu spolu s ostatními si můžete zapůjčit buď z naší knihobudky nebo přes tzv. Půjčovník ve svých třídách. Informace vám rády podají paní učitelky.

Přeji vám, ať své rodinné štěstí prožíváte i bez moderních technologií.

Stanislava Korcová

Osmero, jak se neocitnout v ...

(Citace z výše uvedené knihy, str. 241–246)

1. Do šesti lež žádná „krabička“

Do šesti let dítě ke svému vývoji nepotřebuje ani televizi, ani tablet, ani chytrý telefon. To si namlouváme jenom my, rodiče, když děti k tabletům a chytrým telefonům **odkládáme**, abychom od nich měli na chvíli klid. **Technologie zhoršují proces učení a komplikují malým dětem poznávání světa.** Kolem šestého roku začínáme s počítačem, s mobilem okolo devátého roku.

2. Pokud televize, tak nejdříve od tří let

Někteří rodiče jsou shovívavější k televizi, nechávají svoje děti, aby se dívaly na krásné české pohádky nebo večerníčky. Pokud k nim patříte, měli byste respektovat hranici tří let, ne dříve! **Až do tří let totiž malé dítě neumí rozlišit, co je realita a co je virtuální svět. To znamená, že to, co vidí v televizi, považuje za reálný svět.** Pak samozřejmě automaticky opakuje vzorce, které v televizi vidělo, takže i násilí a agresivitu. Jen pro zajímavost: děti do svých 15 let věku vidí v televizi v průměru 98 000 vražd, 150 000 násilných činů a 500 000 reklam. Opravdu chcete, aby tyto věci byly součástí světa vašeho dítěte?

3. Nejprve reálný svět, až pak virtuální

Nejprve dětem ukažte skutečný, živý svět: stromy, trávu, vodu, bláto, zvířata. Teprve až se ho nasytí, teprve až tudy a tudy času stráví lítáním venku, teprve pak ho pomalu nechejte poznávat svět virtuální. Pokud se vám to podaří, s velkou pravděpodobností se vám vaše dítě později ve virtuálním světě neztratí. I když se mu tam bude líbit, i když ho tam něco hluboce zaujme, **vždycky se vám nakonec vrátí zpátky do reálného světa.**

4. Poprvé s mámou nebo tátou

Malé dítě by mělo zpočátku začít objevovat svět moderních technologií s mámou nebo tátou. Při poznávání virtuálního světa vaše děti **potřebují vysvětlit, ujistit, uklidnit. Potřebují vás mít u sebe.** A vám to umožní, abyste měli přehled, na co se dívají a co si o tom myslí. A platí princip, že „méně je lepší než více“. Ještě jednu pohádku? Spíše ne. Ještě jednu hru? Spíše ne. **Lepší je méně než více.**

5. U jídla ne

Během jídla všechny obrazovky vypínáme. Nic nehraje: televize, tablety, telefony, rádia. Žádný telefon neleží na stole ani nikdo potajmu pod stolem nepíše smsky. Všechny mobily jsou v jiné místnosti, než jíme. Od stolu se nezvedáme, hovory nebereme, smsky nečteme ani na ně neodpovídáme. Proč? **Protože čas, kdy jíme, je vzácný čas pro nás.** Společně snídáme. Společně večeříme. O víkendu společně obědváme. Povídáme si u toho, **Společné jídlo je výsostné území rodiny. Drží nám ji pohromadě.**

6. Nesmí přes práh ložnice

Aspoň hodinu před usnutím bychom neměli být vystaveni modrému záření obrazovek. Tablety, telefony, notebooky, to všechno večer zůstává před prahem pokojíku. Děti s nimi nesmějí usínat! **Hodinu „před“ vypínáme. To je podmínka, kterou potřebuje náš mozek pro zdravý spánek.** Také po probuzení nesmí být telefon to první, po čem dítě sáhne. To platí i pro vaši ložnici, nikdy žádné přístroje!

7. Nebezpečí závislosti

Technologie způsobují tzv. nelátkovou závislost. Jde o stejný princip utváření závislosti jako u cigaret, alkoholu nebo drog. Dneska už můžeme s jistotou říct, že **dětem při nadměrném používání chytrých telefonů a tabletů hrozí regulární závislost se všemi abstinenčními příznaky** tak, jak je známe například u alkoholiků. I když moderní technologie vypadají spíše jako neškodné hračky

nebo módní doplňky, musíme k nim zásadně změnit postoj. **Musíme k nim přistupovat jako k potenciálnímu zdroji závislosti.**

8. Do 15 let máte poslední slovo vždycky vy

O tom, kolik času budou děti trávit na internetu a chytrých telefonech a co tam budou dělat, rozhodují až do 15 let jejich věku výhradně rodiče. Poslední slovo máte vždycky vy a dítě vás musí být schopné poslechnout. Tečka.

A teď to nejhorší, doporučené časy, které by děti měly trávit na internetu:

- Na prvním stupni základní školy 1 hodinu týdně
- Na druhém stupni základní školy 1 hodinu denně

Cože?

Takhle by si to přál dětský mozek, aby se mohl zdravě vyvíjet. Devadesát procent rodičů na přednáškách se jenom ušklíbne a řekne, že to je naprosto nereálné. Že nejsou schopni děcka od těch mobilů vůbec odtrhnout. A ti poctivější přiznají, že oni sami na nich hodně visí. **Devastace vztahů totiž už začala.** A nabírá to na obrátkách, furt se to zrychluje. Objevují se další a další kanály, které děcka jeden za druhým sjíždějí. Jede Twitter, Facebook WhatsApp, Messenger, Instagram, Tik Tok. A hlavně Youtube. Youtube? Youtube?? Jeden nestačí přemačkávat z ikony na ikonu. Jedno kolo dokončím a jedu to celé znova.

Mluvíme o rozvoji idiocie u dětí: zmenšuje se jim kapacita paměti, hůře udržují pozornost, zmenšuje se jim slovní zásoba, jsou křehké a neobratné v přímé komunikaci. Objevuje se „missing out syndrom“. To je pocit, že ostatní zažívají něco lepšího, veselejšího, zábavnějšího a já u toho nejsem. Strach, že mi něco uteče. Takže všichni musí být neustále a pořád na síti. Mají málo pohybu, cpou se sladkým, pijou umělé přeslazené...: tlouštíci, kteří jsou tak fascinováni virtuálním světem, až se do něho ponoří a ztratí. Na čtyři, šest, osm, deset, ale klidně i dvanáct hodin denně.

A cíl je jeden jediný: zábava.

Začínají být opravdu závislé, proboha!!!

...

Zpracovala Mgr. Stanislava Korcová, 6. 2. 2022